

▶ 26 Noviembre, 2014

UN VEÍ DE L'EIXAMPLE... Josep Brugada, cardiòleg

L'especialista en arítmies i mort sobtada Josep Brugada va néixer a Banyoles i exerceix de banyolí, com a autèntic militant del seu lloc de naixement. Però des dels 16, quan va entrar a estudiar Medicina, està vinculat a Barcelona. L'Eixample va ser la seva diana a la ciutat.

«L'Eixample, com la ciutat, batega a dos ritmes diferents»

CARME ESCALES
BARCELONA

any en què esportistes d'elit de tots els països van aterrar a Barcelona per competir en els Jocs Olímpics, el 1992, a penes se'n sabia res de la mort sobtada al món. Però aquell mateix any es va donar a conèixer a la comunitat internacional el que tres germans gironins, metges i investigadors, havien aconseguit descriure científicament un anyabans els agents associats al trastorn genètic que predisposa a presentar arítmies ventriculars i mort sobtada.

Josep Brugada (Banyoles, 1958) és un dels tres germans responsables que la troballa mundial porti cognom català. La síndrome Brugada, la patologia genètica descrita per Pere, Ramon i Josep Brugada va formar part dels projectes de recerca sobre malalties cardiovasculars que van protagonitzar *La Marató* de TV-3 fa set anys i que el pròxim 14 de desembre tornarà a demanar ajuda per estudiar les malalties del cor.

Barris cardioprotigits

Una de les parades que Josep Brugada realitza en el recorregut dels seus indrets importants al districte de l'Eixample és la primera farmàcia de la ciutat que es va assegurar un desfibril·lador, el senzill aparell de salvament davant una mort sobtada. «Amb ells, les farmàcies tenen una eina més com a punts de protecció. El Govern les havia convertit en recaptadors d'impostos, però els farmacèutics són agents sanitaris al barri», declara Brugada, a la farmàcia Torres del carrer d'Aribau. Va ser la pionera del projecte *Barcelona, ciutat cardioprotégida*, que impulsa la Fundació Brugada amb altres ens i que pretén dotar d'un desfibril·lador les 1.048 farmàcies de la ciutat. «De moment, ja hi ha entre 80 i 100 farmàcies que en tenen, i a posteriori volem que se n'instal·lin també en mercats, al metro i en centres públics», afirma el cardiòleg de l'Hospital Clínic.

Dos dies abans de viatjar a Maputo (Moçambic), on Brugada i un equip auspiciat per la Fundació Brugada, Axa i l'associació Barcelona Salut han muntat una unitat d'arítmies, el doctor gironí passeja per l'avinguda de Gaudí, on hi ha el pis on es va instal·lar a viure, de dilluns a divendres, quan es va establir a Barcelona, el 1991.

«Encara que també està a l'Eixample, el districte al qual vaig arribar per primera vegada a Barcelona, com a estudiant, aquí a l'avinguda de Gaudí vaig tenir la sensació que això era diferent. Potser els arbres i els comerços tan a prop de casa em van fer sentir més com a Banyoles», recorda Brugada. «Durant 10 anys pujava i baixava a Banyoles cada cap de setmana per man-

tenir el caliu del poble, com banyolí militant, però quan els meus fills van ser ja universitaris vam decidir instal·lar-nos tots a Barcelona», explica. «Abans de fer-ho, vam voler anar acostumant els nostres fills a la ciutat. Era un gran canvi. Ells estaven avesats a anar en bicicleta a l'escola. I el meu fill em deia: 'Pare, Barcelona fa pudor'. Era la seva manera de dir que no li agradava la ciutat», relata el cardiòleg.

Barri espectacular

«Durant molts anys, per a mi Barcelona va ser l'Eixample i més en concret l'edifici i l'illa de cases de la Facultat de Medicina, a prop de la qual em vaig allotjar com a estudiant», recorda Brugada. «Sabia que als barris del nord hi vivien els rics, a qui miràvem de lluny, i als extrems de la perifèria hi vivia gent més obrera i pobre. Gràcia ni la coneixia llavors. Jo vivia en un entorn bastant protegit. Estudiava molt i baixava la roba neta i les carmanyoles de menjar que la meua mare em preparava», explica.

Acabada la carrera, el 1981, Josep Brugada va treballar com a metge de capçalera a Riudarenes (Selva), va fer la seva especialitat de Cardiologia a Montpeller i va estar quatre anys a Maastricht, alternant la recerca científica amb l'atenció a pacients. «A finals del 1991, el cap de servei de Cardiologia de l'Hospital Clínic em va proposar venir a muntar la primera unitat d'arítmies d'Espanya», explica el metge, que aleshores va decidir buscar pis a prop de la Sagrada Família.

«El barri de la Sagrada Família és absolutament espectacular. Ara em sento un urbanista convençut, m'encanta Barcelona», expressa. Observant la ciutat, i l'Eixample, que és on més vida fa diàriament, el cardiòleg emet el seu diagnòstic sobre el districte. «L'Eixample, com la ciutat, batega a dos ritmes diferents. Per un costat, la població envellaix, i en molts casos amb més dificultats per l'efecte de la crisi – explica –. Però, per l'altra part, es respira també un aire jove, i ganes de recuperar-se i de créixer en mercats, comerços, hospitals i centres de recerca». «La crisi ha sigut una gran arítmia social», formula Brugada. ■

JOAN PUIG

La Piazzenza El refugi gastronòmic al costat de casa

«VIURE SOL A BARCELONA, TORNANT A CASA TARD MOLTES NITS, VA FER QUE VINGÜES MOLTISSIM A AQUESTA PIZZERIA (AVINGUDA DE GAUDÍ, 27)»

El propòsit Construir o investigar

«LA SAGRADA FAMÍLIA ES UNA OBRA MAGNÍFICA, REFLEX D'ALGÚ CAPAÇ DE FER COSES DIFERENTS, COM INVESTIGAR ON ALTRES NO MIREN»

Aribau, 62 El cor dels barris a la ciutat

«LES FARMÀCIES SÓN PUNTS DE SALUT AL SERVEI DE LA GENT». ASSENYALA, AMB ANTONIO TORRES, A LA PRIMERA QUE VA INSTAL·LAR UN DESFIBRIL·LADOR

Facultat de Medicina D'estudiant a professor

ABANS DE COMPLIR ELS 17 ANYS, BRUGADA JA PUJAVA LES ESCALES DE L'EDIFICI DEL CARRER DE CASANOVA, 143, COM A ALUMNE I FUTUR METGE

Hospital Clínic Referent en arítmies a Espanya

BRUGADA VA ARRIBAR EL 1991 AL CLÍNIC PER OBRIR LA UNITAT D'ARÍTMIES. FA 16 ANYS EL CLÍNIC I SANT JOAN DE DÉU EN VAN CREAR UNA ALTRA PER A NENS